

Tebi Majko

Glasilo Svetišta bl. Marije Propetoga Isusa Petković

PRIJEM
PRVOG KLESNE
BLATO
KĆERI MILOSRDA
21. 11. 1998. GODINE.

Blato • 9. kolovoza 2011. • br. 4 • god. V.

Cijena 10 kn

ISSN 1846-6400

www.marijapropetog.hr/glasilo.htm

Sadržaj

s. M. Jasminka Gašparović

3 Riječ urednice

Događanja u svetištu...

- s. M. Jasminka Gašparović
- 4 Deveta proslava blagdana
bl. Marije Propetoga u Blatu
mon. Mate Uzinić
- 12 »Evo me, ostavljam sve i idem za
tobom« – propovijed na blagdanskoj
misi u Blatu
M. Emila Barbarić, Rim
- 18 Čestitka i zahvala prigodom
blagdana bl. Marije Propetoga

Blaženici u čast...

- 19 Spomendan bl. Marije Propetoga
mons. Andrija Anišić, Subotica
- 20 Bl. Marija Propetoga ponovno širi
miomiris svetosti na bačkim ravnicama
Katarina Petanjak, Osijek
- 23 Bog poziva svakog čovjeka
Vesna Puljić, Zagreb
- 24 Biser u zajedništvu proslavljene Crkve
mr. sc. Valentina Kanić, Ivanč Grad
- 26 Kršćanska načela
s. M. Irena Bajan, Pula
- 27 I danas ima onih koji su potrebnii
naše djelotvorne ljubavi
s. M. Slavica Vicić, Zagreb
- 28 A bl. Marija Propetoga zagovara!
Mira Tomas, Ploče – Stabline
- 30 U službi kršćanske obitelji
s. M. Jelena Krilić, Dubrovnik
- 31 Naša blaženica u srcu svoje biskupije
mgm, Hamilton
- 32 Ona je razlog i naše radosti

Zagovori bl. Marije Propetoga

- s. M. Lea Brusač, Blato
- 33 Hvala ti, Marijo Propetoga –
zagovaraj nas!

Poštovani čitatelji glasila i štovatelji blažene Marije Propetoga!

s. M. Jasmina Gašparović,
glavna i odgovorna urednica

Uvijek, a osobito u ovo vrijeme ljetnih odmora, pozvani smo promatrati sve ono što je naš nebeski Otac stvorio iz ljubavi za nas, svoju djecu – prirodu, cvijeće, more i sve zemaljske ljepote, posebice u lijepoj nam domovini. Ljubav prema nebeskom Ocu i pouzdanje u njegovu očinsku dobrotu obilježilo je cijeli život bl. Marije Propetoga koja nebrojeno puta izražava svoju radost zbog toga što imamo takvog Oca:

»Da, imamo tako milog, preslavnog, svemu-gućeg Oca koji je prebogat i veličanstven i predobar u svemu, to je prvo i najveće dobročinstvo koje nam dušu zanosi i čini je blaženom na tu pomisao. To je naša najveća radost da je taj presveti, premili Bog – naš Otac, i da nam je dopustio da ga zovemo: Oče, Oče naš« (*Bilježnica 5, 4. prosinca 1939.*)

Unatoč tomu u našim se srcima ipak kadikad javlja strah i nesigurnost u životnim poteškoćama i brigama današnjega vremena. Majka je Marija Propetoga i te kako nosila breme materijalnih poteškoća svoga vremena, ali je sive susestre uvijek ohrabrvala na snažnu vjeru i duboko pouzdanju u Božju providnost:

»Ako se osnažimo u toj vjeri da je on Otac, o kako ćemo slatko pjevati riječi ljubavi i pouzdanja. On će nam kao i pticama dati sve što nam treba. On će se pobrinuti za one koje je stvorio, pa ako i trpimo, mi znademo da je sve to providnost Božja koja je Sina svoga dala razapeti za naš spas« (*O pouzdanju u Božu, Kapitul, 19. srpnja 1931.*)

Zahvalnost je krepost onih koji uviđaju svoju darovanost i znaju, srca prepuna hvale za darovatelja, iskazati svoju ljubav. Poput djece koja zahvaljuju svojim roditeljima na skrbi i ljubavi, tako nam je zahvaljivati i svome nebeskom Ocu na njegovoj dobroti. Stoga i mi kao štovatelji bl. Marije Propetoga, a posebice kao njezine duhovne kćeri i nasljedovateljice u življenju karizme milosrđa, zahvaljujemo dobrom Bogu što smo i ove godine o proslavi njezina rođenja za Nebo, 9. srpnja, mogli osluškivati i prepoznavati njegovo djelo u blaženičinu evanđeoski utemeljenu životu. U trodnevnim i devetodnevnim pripravama na taj dan koji se diljem Crkve u Hrvata slavi kao spomendan, a u njezinu rodnom Blatu kao blagdan, vladalo je doista slavljeničko i hvalbeno ozračje o čemu svjedoče izvješća posebice iz onih mjesto gdje djeluju njezine duhovne kćeri, ali i iz drugih krajeva naše domovine i inozemstva. Odmorimo se u ove ljetne dane, svjesni da unatoč mnogim protivštinama ipak živimo na dlanu Očeve ruke. Prisjetimo se svega onoga čime nas je obdarivao i nadalje obdaruje na životnom putu i zahvalimo mu doličnom hvalom poput naše blaženice:

»Oče naš vječni,
koji se skrbiš za sve što živi, hvalimo te.
Vječni naš milosrdni Oče,
koji nam daješ sve što nam treba
za vremeniti i vječni život, hvalimo te.
Oče naš vječni,
koji nas neizmjerno ljubiš, hvalimo te«
(iz *Hvala i zaziva vječnome Ocu*, Rim, 1964.).

s. M. Jasminka Gašparović,
promicateljica štovanja
bl. Marije Propetoga

**Deveta proslava blagdana bl. Marije
Propetoga u Blatu**
**s devetodnevnim duhovno-kulturnim
programom priprave**
30. lipnja – 9. srpnja 2011.

Smisao je života biti blizu Bogu

Prvi dan – Devetodnevna priprema na proslavu blagdan bl. Marije Propetoga u njezinu svetištu u Blatu započela je hodočašćem Velolučana i euharistijskim slavlјem koje je predvodio njihov župnik don Većeslav Magić u zajedništvu s blatskim župnikom don Nikolom Berišićem i don Stipom Milošem, župnikom iz Pridvorja. Predslavitelj je u svojoj propovijedi istaknuo da smo se okupili na tom svetom mjestu kako bismo se približili Bogu, a upravo je to smisao našega života – biti blizu Bogu. U tome nam je primjer bl. Marija Propetoga koja je Boga tražila čitajući i razmatrajući Svetu pismo i slaveći sakramente, a osobito euharistiju. Svetište je bilo puno hodočasnika, među kojima ih je podosta bilo iz Vele Luke koji su došli pješice iz svoga mjesta. Za vrijeme mise pjevao je veloluški župni zbor pod ravnjanjem Tončija Oreba.

Nakon euharistije dječji župni zbor Stope održao je u Domu kulture već šesti put zaredom prigodom početka devetnice svoj koncert »Tebi Majko«, koji se sastojao od nekoliko pjesama i kraćega igrokaza.

Po ljubavi smo Božja slika

Drugi dan – Taj je dan bila i svetkovina Presvetoga Srca Isusova, koju Blato slavi osobito svečano, procesijom kroz mjesto uz molitvu Zlatne krunice, a ovaj je put upriličena navečer, nakon čega je slavljenica sveta misa. Slavio ju je mjesni župnik u zajedništvu sa svojim predšasnikom u toj službi, don Stipom Milošem. U svojoj je propovijedi podsjetio na to da je čovjek stvoren na Božju sliku, a Bog je ljubav, pa je stoga čovjek osobito po ljubavi Božja slika. To poslanje širenja Božje ljubavi na cijeli svijet promicala je bl. Marija Propetoga, posebice štujući cijeli svoj život Presveto Srce Isusovo te potičući i druge na tu pobožnost o čemu svjedoče i njegove misli: »Odgójimo srce u gorućoj ljubavi presvetoga Srca i podđimo svijetom da u drugim dušama probudimo ljubav prema njemu. I izvanjske manifestacije neka budu dokaz naše ljubavi.«

Ljepoti i ovoga liturgijskoga slavlja svojim su sudjelovanjem pridonijeli blatski mješoviti župni zbor Svih svetih, Hrvatska glazbena udruga Sv. Vincence, bratovština Svih svetih i bratovština Sv. Vincence pod zaštitom Srca Isusova.

Treba ostati vjeran istini

Treći dan – Susret bratstva Franjevačkoga svjetovnog reda u svetištu bl. Marije Propetoga za-

počeo je poslijepodnevnim predavanjem fra Ivana Lelasa, ofm s Orebica, u kojem je govorio o sv. Franji istaknuo njegovu poslušnost prema biskupu i Svetom Ocu. Potaknuo je članove FSR-a da budu svjesni važnosti svoga poslanja u današnjim životnim okolnostima, da potiču obiteljsku molitvu i da ondje gdje djeluju donose Boga. Prije večernje svete mise koju je fra Ivan slavio u zajedništvu s domaćim župnikom i župnikom iz Pridvorja bila je prigoda za sakrament pomirenja. U svojoj je propovijedi pozvao sudionike slavlja da razmišljaju o istini, jer smo svi kao razumna bića pozvani biti tražitelji Istine, a onda da kao vjernici i svjedočimo za tu Istinu. »Načelo Crkve je mučeništvo. Mnogi katolici danas promatraju duhovni život kao ulaznicu za ložu u nebu, ali gube iz vida da se onamo ne ulazi bez osobnoga mučeništva. Pre malo je onih koji se žele upustiti u rizik vjere. Bez trpljenja, bez duboke predanosti čovjek ne dosiže visinu duha za koju je stvoren. Čovjekov život je put prema Gospodinu Bogu. Sveti Ivan je zapisao: 'Istina će vas oslobođiti.' Za istinu se treba izboriti. Istina za koju nismo spremni podnijeti mučeništvo, nije zahvatila korijene našega života. Biti u istini znači naslijedovati Isusa Krista, pa i u mučeništvu. Treba ostati vjeran istini kao što je to bila bl. Marija Propetoga.«

Euharistijsko je slavlje pjevanjem popratio dječji župni zbor Stope pod vodstvom s. M. Danijele Škoro.

Nauči me najvećoj vrlini...

Četvrti dan – Taj je dan u svetištu bl. Marije Propetoga bio posvećen bolesnicima. Za vrijeme euharistijskoga slavlja koje je predvodio domaći župnik u zajedništvu sa župnikom iz Pridvorja, vjernici su imali prigodu primiti sakrament bolesničkoga pomazanja, čemu su se mnogi odazvali.

Župnik je propovijed započeo papinom porukom: »Ako je svaki čovjek naš brat, oni koji pate, koji su bolesni još više trebaju biti u središtu naše pozornosti kako se nitko od njih ne bi osjetio zaboravljenim. Zapravo prava mjera čovječnosti ponajviše se određuje u odnosu prema trpljenju i čovjeku koji pati, koji je bolestan. Sin je Božji trpio i umro, ali je ustao od mrtvih upravo zbog toga. Te rane postaju znak našega otkupljenja, našega oprosta i pomirenja s Ocem.« Uskrsnuvši Isus nije iz svijeta uklonio

patnju, ali ju je porazio u korijenu. Propovjednik se upitao: Kako postupati prema bolesnima, prema onima koji pate? A najbolji odgovor na to nalazi u riječima Majke Marije Propetoga: »Ako je koja sestra bolesna, pobrinite se da čim prije ozdravi, da ne bi poslije bolest postala kronična. Osim toga potrebna joj je posebna hrana. Tražite najkorisnije dobre lijekove. Nemojte posjetiti svoju bolesnu sestruru samo jedanput na dan. Ali brinite se i za duhovno zdravlje svojih sestara.«

Župnik nas je pozvao da nam te blaženičine riječi budu putokaz u tome kako se odnosi prema bolesnima i onima koji trpe. Svoju je propovijed završio stihovima nepoznatoga autora: »Hvala ti, Bože, što čujem i vidim, što sam zdrav i čitav. Koliki nose križeve od kojih sam ja pošteđen, slijepi, gluhi, hromi, bolesni. Hvala ti, Bože, za hranu i toplu postelju. Koliki su gladni danju, a dočekuje ih samo hladnoća i noć beskućnika. Hvala ti, Bože, na svemu što si mi dao i nauči me dijeliti s onima koji nemaju. Ako jednoga dana odlučiš uzeti sve što si mi dao, tada ma nauči najvećoj vrlini podnosit strpljivo i ostati za to zahvalan. Amen.«

Tijekom slavlja pjevao je župni zbor Svih svetih pod vodstvom s. M. Danijele Škoro.

Ne boj se, samo vjeruj!

Peti dan – Euharistijsko je slavlje u blaženičinu svetištu predvodio don Ante Burić, župnik iz Smokvice i Čare. Tumačeći evanđeoski ulomak o ozdravljenju Jairove kćeri u kojem Isus zabrinutom ocu govori: »Ne boj se, samo vjeruj!«, propovjednik je podcrtao da čovjek – prepuštajući se Bogu – može imati nade i ondje gdje se čini da je ona besmislena. Upravo u smrti smijemo računati s Božjom silom i ljubavi, jer je ljubav koju nam je Bog objavio u raspetom i uskrslom Kristu jača od smrti, i vodi k uskrsnuću na novi život. Podsjetio je na riječi bl. Marije Proptoga o vjeri u uskrsnuće: »Mi ćemo, drage sestre, s Isusom uskrsnuti. No, ako hoćemo da s njime uskrsnemo, moramo prije s njim proći kroz nevolje, boli i trpljenja. Nije on uzalud rekao: 'Uzmi svoj križ i slijedi me.' To znači da se k uskrsnuću ide s križem na ramenima, a ne putem ugodnosti i uživanja. Kao što je on pošao do slave uskrsnuća, tako ćemo i mi, ako poslušamo njegov poziv: Dođi, ova trpljenja su samo kratkotrajna. Ako ih oplemeniš svetim ustrpljenjem i podlaganjem volji nebeskoga Oca, uskrsnut ćeš i zauvijek u nebu uživati. Ako hoćemo da nam na ovoj zemlji bude sve lako, sve po našoj volji i željama, kako bismo smjeli očekivati nagradu na drugom svijetu? Nagrada se daje onima koji su se borili, koji su mrtvili svoje strasti i svladavali ih, koji su s Božjom pomoći ustrajali sve do smrti. Takvoj će duši na smrti Isus doći ususret kao vjernoj zaručnici da joj dade krunu života« (Kapitul, Blato, Kuća matica, 20. travnja 1930.).

Nakon euharistije, u klaustru samostana uslijedio je prigodni koncert koji su izveli profesori i učenici iz Osnovne glazbene škole iz Blata. Nastupali su Mali zbor glazbene škole, Ansambl malih violinista, Zbor »Cvrčak« i solisti na klaviru, violinu, flauti, klarinetu i trubi, a pripremili su ih profesori Marija Arnautović, Dalija Gavranić, Ivo Jekunica, Alen Krajančić, Aljoša Lečić, Emil Martinović i Renata Prizmić-Linarić. Koncert je završen prigodnom pjesmom: »Poput one sjajne zvijezde sred beskraja nebeskoga, iznad nas će blistat nav'jek lik Marije Proptoga«.

Pedagogija Isusa – Dobrog Pastira

Šesti dan – U svetište su hodočastila djeca predškolske dobi iz dječjih vrtića otoka Korčule: »Andela čuvara« iz Korčule, »Radost« iz Vele Luke, Dječji vrtić »Blato« i Dječji vrtić »Marija Petković« iz Blata.

Euharističko je slavlje predvodio hvarski župnik don Mili Plenković, u zajedništvu sa župnikom iz Pridvorja, a liturgijsko su pjevanje predvodila djeca iz vrtića »Marija Petković«. Ističući djelovanje bl. Marije Propetoga u odgoju djece, počevši od one djece iz Babine koju je već kao djevojka poučavala u vjeronauku i školskim predmetima, doslovno je rekao: »Marija Petković je bila dobar samouki pedagog, usvajajući Riječ Božju usvajala je Božji način odnosa prema ljudima i djeci. Njezina pedagogija bila je pedagogija Isusa – Dobrog Pastira. No isticala je i potrebu stručnog pedagoškog obrazovanja. Budući da toliko toga u potonjem životu ovisi o odgoju što ga ljudi dobiju u dječjoj dobi, molimo bl. Mariju Propetoga da nam izmoli milost zaroniti u 'oganj ljubavi Božje' da bismo mogli 'raspaljivati' one koji su nam povjereni.«

Nakon euharistijskoga slavlja djeca iz svih vrtića izvela su u velikoj dvorani Doma kulture priredbu posvećenu bl. Mariji Propetoga.

Sav u Bogu, ali ne izvan svijeta

Sedmi dan – Misu je u zajedništvu s mjesnim župnikom i župnikom iz Pridvorja predslavio don Marko Stanić, župnik iz Orebića, a liturgijsko je pjevanje pod ravnanjem s. M. Dani-

jeli Škoro predvodio zbor mladih Stope. Mladima je bila posvećena i temeljna misao propovijedi stavljajući u prvi plan važnost uzora u životu svakog čovjeka, a posebice u životu mladih. I bl. Marija Propetoga imala je svoje uzore, a i sama je postala uzor svojim vjerničkim životom. Živjela je ono što se i danas traži da bi netko bio pravi kršćanin: pošten, ali ne bez ljubavi; osjećajan, ali ne razdražljiv; revan ali ne zajedljiv; otvoren, ali ne neoprezan; vjeran, ali ne krut; osvjedočen, ali ne fanatičan; nenasilan, ali ne bespomoćan; dosljedan, ali ne bezobziran; prodoran, ali ne preuzetan; duhovit, ali ne raspušten; jednostavan, ali ne plitak – sav u Bogu, ali ne izvan svijeta. To nije lako ostvariti, ali se može uz Božju pomoć, a on nas čeka i blizu nam, upravo onako kako to opjeva Antun Branko Šimić u svojoj pjesmi *Nađeni Bog*:

Ne traži Boga mišlju;
u praznini
u kojoj se misao,
tamna sjenka, gubi.

Uza te Bog je,
uvijek u blizini,
U stvarima oko tebe,
u zvuku i muku.

Bog ti je uvijek
najbliži od svega
Diraš ga rukom,
gledaš ga u boji neba.

Bog ti se smiješi iz jednog dragog lica
i plaši te iz svake stvari: nema tajne.

Ne pružaj miso u praznu daljinu
Uza te Bog je.
Otvori sva čula:

Na tebe svjetlost s ljetnog neba pljušti,
Bog oko tebe sja, treperi, miriše i šušti.

Podložiti sve volji Božjoj

Osmi dan – Don Stipo Miloš, prijašnji dugogodišnji župnik u Blatu, a sad u Pridvorju, slavio je u zajedništvu sa sadašnjim blatskim župnikom svetu misu u blaženičinu svetištu, ističući da od blaženice, iz njezina života i njezinih dubokih misli, učimo da valja često odustati od svojih planova, svojih snova i želja i podložiti sve volji Božjoj. Njezini su roditelji s njom imali svoje planove i želje. A i sama je Marija imala sasvim drugačiji plan i drugačiju želju za ostvarivanje svoga zvanja i cijelog života. Ali je i Bog imao svoj plan. U svojoj je providnosti pronašao osobe, zbivanja i stanja po kojima je Marija prepoznala svoje mjesto, prihvativa njegovu volju i, do kraja ponizna, postigla je ispunjenje svoga poslanja koje se produžilo i po onome što

vidimo da Bog i danas čini po njezinoj družbi i sestrama na toliko kontinenata i u toliko zemalja. Za ostvarivanje Kraljevstva nebeskoga traži se vjera. I tu nas naša blaženica izvanredno jednostavno poučava kad veli: »Bog od nas traži živu vjeru, kao što je Isus rekao: ‘Kćeri, vjera te tvoja spasila’ (Mt 9, 22). Koliko vjerujemo, toliko ćemo i dobiti. Živa vjera je svjetiljka što raskriva put života.«

Zbor mladih Stope pod vodstvom s. M. Danijele Škoro predvodio je liturgijsko pjevanje. Nakon euharistije u svetištu je do ponoći uslijedilo klanjanje pred Presvetim oltarskim sakramentom u kojem su uz sestre Kćeri Milosrda i Franjevački svjetovni red sudjelovale i obitelji, zajednica mladih i drugi štovatelji bl. Marije Propetoga.

Vjera ju je vodila cijeli život!

Deveti dan – Na uočnicu blagdana upriličena je svečana procesija od svetišta do blaženičine rodne kuće koja je u neposrednoj blizini župne crkve. Tom je prigodom na rodnu kuću koju kraljević spomen-ploča, uz župnikovu pomoć, Iva Cetinić, djevojčica iz domaćega vrtića »Marija Petković« položila lovorov vijenac koji je zajedno sa svojim vrtičkim prijateljima Petrom Šeparovićem Burćina i Marinom Protićem nosila u procesiji. Mališani su odjeveni u narodne nošnje zorno odražavali ljubav Blaćana u kojoj vjerno čuvaju i njeguju svoju prebogatu kulturnu baštinu. Uz pjevanje župnoga zbara i sviranje Hrvatske glazbene udruge Sv. Vincenze procesija se pod vodstvom obaju blatskih bratovština, Svih svetih i Sv. Vincenze pod zaštitom Srca Isusova, te sudjelovanje svećenika, sestara, župljana i drugih štovatelja bl. Marije Propetoga vratala u njezino svetište gdje su prije liturgijskoga slavlja izložene njezine moći. Bratimi i časne sestre u dva su kora ispjevali molitvu Večernje.

Potom je uslijedilo svečano misno slavlje koje je predslavio don Josip Baraćić, župnik iz Čilipa, za čijega se blatskoga župnikovanja dogodio prijenos zemnih ostataka Majke Marije Propetoga iz Rima u Blato, u zajedništvu sa svojim nasljednicima don Stipom Milošem, župnikom u Pridvorju i sadašnjim župnikom don Nikolom Berićem te don Franom Markićem, župnikom s Lopuda. Predvoditelj slavlja, kao dobar poznavatelj misli i životnoga puta naše blaženice, govorio je o važnosti vjere – počevši od Abrahama i Jakova koji su vjerno slušali Božji glas, do bl. Marije Propetoga koja je već u nježnoj dobi, poučena od svojih pobožnih roditelja, čula Gospodinov glas i hitala mu ususret, na molitvu i svetu misu, i tako rasla u vjeri. Taj ju je rast u vjeri doveo do siromaha, do djece u Babini i njihova poučava-

nja u vjeronomaku i temeljnim školskim predmetima, do pastoralnoga rada u župi. Taj ju je rast doveo do toga da je čula Gospodinov glas, odazvala mu se i osnovala Družbu Kćeri Milosrđa.

Mariju je Propetoga vjera vodila cijeli život! I mi smo danas, po uzoru na nju, pozvani slušati i čuti Gospodinov glas, pomoći onome tko je u potrebi, posjetiti bolesnika, poći u dom za starije i bolesne, uključiti se u rad neke bratovštine, u pjevački zbor, molitvenu skupinu, odzvati se na svećenički i redovnički poziv... »Pođimo, svi mi, poput blaženih, Marije Propetoga i Majke Terezije, redovito i rado pred Presveti oltarski sakrament. Molimo te naše blaženice da nam u dragoga Boga izmole da možemo odoljeti svim životnim strahovima, komotnostima, škrrosti, predrasudama i odazvati se njezgovu glasu.«

Za euharistijskoga slavlja pjevalo je župni mješoviti zbor pod vodstvom s. M. Danijele Škoro.

Svečano na tragu bogate baštine

Blagdan bl. Marije Propetoga – Jutarnje je blagdansko euharistijsko slavlje u blaženičinu svetištu predslavio don Josip Barišić, župnik župe sv. Nikole u Čilipima, dok je prijepodnevno slavlje predslavio tajnik dubrovačkoga biskupa don Marin Lučić, a pjesmom je popratio zbor mlađih Stope.

U predvečerje je na Plokati ispred župne crkve Svih svetih započeo blagdanski svečani program plesom »Blatski tanac« i viteškom igrom »Kumpanija« koji uvijek iznova oduševljuje samo posjetitelje nego i mještane, s pravom ponosne na svoju baštinu.

Potom je iz svetišta krenula uvijek dojmljiva svečana procesija u kojoj je dubrovački biskup mons. Mate Uzinić ove godine prvi put nosio moćnik s relikvijama bl. Marije Propetoga. Procesiju su predvodili bratimi bratovština sv. Vincence pod zaštitom Srca Isusova i Svih svetih noseći svoja procesionalna raspela i barjake, a sudjelovale su i članice Franjevačkoga svjetovnog reda koji u Blatu također ima svoju dugu tradiciju, kao i njegovanje franje-

vačke duhovnosti na čijim je temeljima izrasla i Družba Kćeri Milosrđa. U procesiji su već neizostavni puhački orkestri Narodne glazbe i Hrvatske glazbene udruge Sv. Vincence, kao i djeca iz vrtića »Marija Petković« i dječjega župnog zbora, te pjevači župnoga zbora, kumpanjoli i tancarice u tradicionalnim blatskim nošnjama. Redovite sudionice slavlja su i sestre dominikanke kongregacije Andjela čuvara iz Korčule koje je predvodila njihova časnica majka s. Dolores Matić. Sestre Družbe Kćeri Milosrđa predvodila je provincijalna predstojnica s. M. Nelija Pavlović, a uz njih su sudjelovale i sestre iz drugih redovničkih zajednica koje se rado odazivaju pozivu na sudjelovanje u svečanosti. I ove je godine više dijecezanskih svećenika sudjelovalo u slavlju, praćeni ministrami i vjerničkim mnoštvom, od kojih su mnogi pristigli iz daljih krajeva.

Po dolasku procesije na Plokatu biskup je uz blaženičine moći na oltaru podno zvonika, s pogledom na njezinu rodnu kuću, predslavio euharistiju kao vrhunac devetnice i samoga blagdana.

Dogadanja u svetištu...

»Evo me,
ostavljam sve
i idem
za tobom!«

**- propovijed mons. Mate Uzinića,
dubrovačkoga biskupa na blagdan bl. Marije Propetoga
u Blatu, 9. srpnja 2011.**

»Učitelju dobiti, što mi je činiti da baštinim život vječni?« (Mk 10, 17) – pitao je netko Isusa, a on mu je nabrojio zapovijedi. On ih je sve vršio i zato ga Isus zavolje. Odlučio mu je ponuditi i više: Ostavi sve, »a onda dođi i idi za mnom« (Mk 10, 21). Nakon te ponude uslijedilo je obostrano veliko razočarenje. Isus se razočarao jer je otkrio da je za tog čovjeka vršenje zapovijedi bilo sredstvo, a imati »velik imetak« cilj. Nepoznati čovjek

se razočarao jer je shvatio da Bogu nije dovoljno vršenje zapovijedi, da Bog traži više, da Bog traži sve.

Nalazimo se u dosta teškom razdoblju za zvanja u našoj dubrovačkoj biskupiji. Kler i redovništvo su nam sve stariji, sve umorniji i sve teže vežemo kraj s krajem. Prošle smo godine u ovoj župi imali župnoga vikara. Sad ga više nemamo. Za koju će godinu biti još i gore jer će polovica naših svećenika zbog starosti morati

otići u mirovinu, a mladih nema ili su vrlo rijetki. Slično je i s redovnicama kojih u našoj biskupiji ima više od dvjesto, ali su većinom prešle 65. godinu života i, uglavnom, nisu podrijetlom iz naše biskupije. Od 1968. godine u redovničku zajednicu Kćerri Milosrđa koje je osnovala bl. Marija Propetoga nije ušla niti jedna djevojka iz Blata, dok u Hrvatskoj u ovom trenutku ta redovnička zajednica ima samo jednu novakinju.

Zašto je to tako? Vjerujem da je odgovor na ovo pitanje sadržan u današnjem evanđelju. Isusu se sviđaju mladići i djevojke i u ovoj biskupiji, on ih zove, a oni, oni imaju »velik imetak«, neke druge planove, neka druga razmišljanja. Premda ima onih koji su rado bili s Isusom, najednom ih vidimo da se udaljavaju, odlaze žalosni, a odlaze jer nemaju snage staviti mu sebe i svoj život na raspolaganje, njemu potpuno pripadati, dati mu sve.

Nije ovo samo tako kad je riječ o duhovnom pozivu. Podaci popisa stanovništva pokazuju da nas je sve manje, a što znači da je zakazao i poziv na brak, na obitelj, na život. Sve ovo je, zapravo, znak da je na našem području zakazao onaj temeljni poziv, poziv biti kršćanin. Mnogi naši kršćani smatraju da se može biti kršćanin birajući ono što im se sviđa i živeći prema vlastitim pravilima, a ne može. Oni koji tako misle i žive, kršćani su samo imenom, ali ne i životom. Iz Isusova dijaloga s mladim bogatšem saznajemo ne samo da takvi nisu kršćani, nisu njegovi, nego saznajemo čak i to da njegovi nisu niti oni kršćani koji svoje kršćanstvo ograničavaju na deset Božjih zapovjedi. To su tradicionalni kršćani. Isus nije ni s njima zadovoljan. Za njega nije dovoljno ne ubiti, ne činiti preljuba, ne krasti, ne svjedočiti lažno, ne otimati, poštivati svoga oca i majku, nego je potrebno njega slijediti. Mnogi nisu došli do razi-

ne da to shvate, a onaj »netko« koji je to shvatio na to nije bio spreman jer »imaše velik imetak«. Bijahu mu važnije stvari nego ljudi – one su postale njegov cilj. I zato »ode žalostan«. Među današnjim kršćanima postoje mnogi koji poput njega shvaćaju, ali se, u odlučivanju između ponude biti čovjek i kršćanin, sa svim onim što ti pojmovi znače, i ponude imati »velik imetak«, odlučuju za »velik imetak«. Ono što je od toga još tragičnije jest spoznaja da mnogi kršćani misle da to ni ne može biti drukčije, da je drukčije nemoguće. To je ono snebivanje učenika uz komentar: »Pa tko se onda može spasit?« (Mk 10, 26) na koji Isus, danas kao i jučer, odgovara: »Ljudima je nemoguće, ali ne Bogu! Ta Bogu je sve moguće!« (Mk 10, 27).

Da! »Ljudima je nemoguće, ali ne Bogu! Ta Bogu je sve moguće!« Isto to nam, zajedno s Isusom, ponavlja i današnja blaženica, naša Marija Propetoga Isusa koja je, kako nam je obja-

snio papa bl. Ivan Pavao II. u homiliji na misi njezine beatifikacije, »svojemu Gospodinu sve od vremena kad je, kao djevojka u Blatu, na otoku Korčuli, zauzeto radila u župi i nastojala služiti bližnjemu u Društvu Dobrog Pastira, u Udruzi katoličkih majki, ili u Pučkoj kuhinji«, ponavljala pitanje: »Učitelju dobri, što mi je činiti da baštinim život vječni?« (Mk 10, 17), nakon čega je »u njezinu (...) srcu odjeknuo jasan i razgovijetan odgovor: 'Dođi i idi za mnom!' (Mt 19, 21)«. I tu prestaje svaka sličnost između bl. Marije Propetoga i tog mladića, a i mnogih suvremenih kršćana. Dok je on, a i oni poput njega, od Isusa otisao tužan (usp. Mt 19, 22), ona se, nastavlja bl. Ivan Pavao II. u svojoj homiliji, »osvojena Božjom ljubavlju, odlučila (...) zauvjek (...) posvetiti Bogu te ostvariti težnju da se posve preda duhovnome i materijalnom dobru najpotrebnijih« govoreći mu: »Evo me, ostavljam sve i idem za tobom, o Idealu moj,

Isuse moj. Samo te molim za pomoć i jakost na putu kroz život; jakost u borbi, u trpljenju, u napastima« i »Isuse, ljubavi moja, evo me k tebi! Ljubim te jako. Dopusti mi da te ljubim, o ideale duše moje, o ljepoto neba i zemlje, o najčišći! Ti me zanosiš. Tvoje su oči čišće od sunca, dublje od mora i od plavog neba, u njima se zrcali ono rajsко što dušu zanosi. Tvoja usta kao da su ruža puna tajanstvene ljepote, puna blagosti i ljubavi. (...) I ja tebe ljubim, da znaš kako te ljubim. Sve sam ostavila zbog tebe, sve Gospodine!« Ostavljajući sve zbog Isusa, ništa nije izgubila, nego je, unatoč poteškoćama i patnji, već na zemlji puno toga stekla. »Osnovala je tako« – govorio je blaženi Papa u svojoj homiliji – »Družbu Kćeri Milosrđa Trećega samostanskog reda svetoga Franje, koja ima jasnu zaduću širiti i promicati, preko duhovnih i tjelesnih djela milosrđa, poznavanje Božje ljubavi«, dokazujući da ništa od onog što se ostavi zbog

Isusa ili njemu stavi na raspolaganje, nije izgubljeno, ma dokazujući zapravo vlastitim primjercima da je Bogu sve moguće.

Pravo pitanje koje sebi trebamo postaviti gledajući u ta dva primjera, primjer onoga mladića koji je otišao žalostan od Isusa i zauvijek ostao »netko« nepoznat i bl. Marije Propetoga koja je krenula za Isusom i postala poznata, uzdignuta na čast oltara, pitanje je što je s nama? Vjerujem da na to pitanje svatko u svojoj nutrini za sebe najbolje može odgovoriti. Ako smo i utvrdili da smo kao i onaj mladić poštivali zapovijedi – ja se nadam da smo mi ovdje okupljeni na ovu proslavu naše blaženice bar na toj razini – danas moramo shvatiti da je to možda dovoljno za to da nas Isus »pogleda i zavoli«, kao i mladića iz evanđelja, bl. Mariju Propetoga i mnoge druge u povijesti, ali da on i od nas, nas pojedinačno i od ove zajednice, očekuje i nešto više. Što je to

nešto više? To više je da i mi ostavimo sve i idemo za njim. Nije to u smislu da ostavimo posao, školu, obitelj... Ne! Bar ne za većinu. To je u smislu da i naš posao, i naše pohađanje škole, i naš život u obitelji budu s njim. Njemu, danas kao i jučer, trebaju ljudi, ne stvari. Zbog toga se danas želi obratiti svima vama pozivajući vas da ga slijedite u svojoj svakodnevici, u svojim obiteljima, na radnim mjestima, školi. Posebno se želim obratiti onima koji možda osjećaju da ih Bog zove na više, a siguran sam da on zove i u ovoj biskupiji, da on ponovo zove i u Blatu, poručujući im da se, ako ih Bog zove, ako ih je Isus pogledao i pozvao, ne boje odazvati, nego da bez straha sve ostave i krenu za Isusom. Iako se to u početku čini gubitkom, dugoročno se isplati. Dokaz za to je i bl. Marija Propetoga. »Zaista, kažem vam, nema ga tko ostavi kuću, ili braću, ili sestre, ili majku, ili oca, ili djecu, ili

polja poradi mene i poradi evanđelja, a da ne bi sada, u ovom vremenu, s progonstvima primio stostruko kuća, i braće, i sestara, i majki, i djece, i polja – i u budućem vijeku život vječni» (Mk 10, 29-30) – Isusova riječ koja slijedi nakon današnjega evanđelja, i to kao poticaj učenicima da krenu za njim i ostanu s njim, zaista stoji. I za to je dokaz bl. Marija Propetoga koja se puno toga odrekla, ali je stostruko stekla »i u budućem vijeku život vječni«. Želim se obratiti i svima onima koje Bog ne zove na put svećeništva ili redovništva, da pozvanima budu poticaj, a ne kočnica. Nisu svi pozvani na duhovni poziv, ali smo svi pozvani biti oni koji se usuđuju potpuno predati Isusu prihvaćajući njegovu volju i za nas i za druge oko nas. Samo oni koji to uspiju shvatiti i prihvatići prestaju biti »netko« nepoznat, netko tko se stidi Isusa i svojeg kršćanstva, koji zazire od toga da on ili netko njegov krene

duhovnim pozivom, a postaju oni koji u svojoj svakodnevici, bez obzira o kojem je zvanju i zanimanju riječ, žive svoje kršćanstvo s punim imenom i prezimenom.

»Dođi i idi za mnom!« – poziv je to koji je Isus uputio onom mladiću i bl. Mariji Propetoga. Poziv je to koji Isus danas upućuje i svakom od nas, bez obzira na našu dob, spol, zvanje i zanimanje. Vjerujem da među nama ima i onih koji danas drukčje čuju taj zov u svom srcu. Ne bojte se! Isus vam, Isus nam upućuje taj poziv jer vas je, jer nas je zavolio. Pokušajmo, sa svoje strane, učiniti ono što on od nas traži, bez obzira na to o čemu je riječ u našem konkretnom slučaju, da ga ne bismo razočarali i od njega otišli razočarani, nego da bismo, gledajući primjer bl. Marije Propetoga i uzdajući se u njezin zagovor, krenuli za Isusom, razveselili ga i s njim sami postali veseli, postali blaženi. Amen!

Rim, 9. srpnja 2011.

Poštovana provincijalna predstojnice, gospodine načelnice i dragi članovi Odbora za promicanje štovanja bl. Marije Propetoga Isusa Petković,

zahvaljujem vam na pozivu da danas budem s vama na devetom slavlju blagdana naše blaženice u njezinu i našem Blatu, u njoj posvećenu svetištu, u kolijevci mile nam Družbe. Iskreno žalim što mi obveze ne dopuštaju biti s vama u ovim svima nam dragim trenutcima zahvale Bogu za njezin evanđeoski utemeljen i do kraja krepostan vjernički i redovnički život.

Ove ču godine ipak imati prigodu prvi put slaviti njezin blagdan u središnjoj družbinoj kući u Rimu u kojoj je blaženica provela punih 14 godina i u kojoj je na današnji dan preminula. Dok ovdje budem slavila sa sestrama, svećenicima priateljima i dobročiniteljima Družbe koji žive i djeluju u Rimu, posebno ču moliti našu dragu blaženicu da se na svakome od vas koji se zalažete u promicanju njezina štovanja ostvare sva njezina nastojanja da se obnovi duh i srce svakog pojedinca preobrazujući tako naše Blato, domovinu i sav svijet.

Jučer, na uočnicu blagdana, u kasnim sam satima stigla s milosnoga hodočašća po Svetoj Zemlji odakle sam u duhu, molitvom i hvalom Bogu Ocu, pratila sve sadržaje devetodnevne priprave na današnju proslavu. Moje su misli i srce ovih dana u Blatu, prepune sjećanja na sve ono što sam

i sama doživjela živeći neko vrijeme u toj dragoj oazi naše redovničke zajednice i u brojnim susretima, slavlјima i zajedništvu sa sumještanima koje uvijek iznova ohrabruje i potiče na još zauzetije nasljedovanje naše Majke utemeljiteljice u njezinu služenju Bogu i čovjeku u karizmi milosrđa.

Posebice bi me radovalo sudjelovati na svečanoj misi koju će ove godine prvi put predstaviti naš novi biskup mons. Mate Uzinić. Srdačno ga pozdravljam i zahvaljujem mu na odzivu i ponovno pokazanom zajedništvu s blatskom župom i njezinim pukom.

Ovom prigodom vam zahvaljujem na zdušnom zalaganju za program koji ste pripravili i ostvarili kao i za sve ono što inače činite na području dobra. Neka na vas siđe Božji blagoslov i njegov mir po zagovoru naše blaženice, koja nas uči da se »mir nalazi u jednostavnosti života« (Pouka, Caseros, 15. srpnja 1951.).

Zaodjenite se u tu jednostavnost i u njoj pristupajte bližnjima po zagovoru naše blaženice. Čestitam vama, mojim dragim sestrama, suslavljenicima i nazočnom hrvatskom puku. S vama zahvaljujem Bogu i radujem se daru naše blaženice,

*M. Emila Barbarić
vrhovna predstojnica*

Mons. Jure Bogdan, rektor Papinskoga hrvatskog zavoda sv. Jeronima predstavio je misu spomendana bl. Marije Propetoga u središnjoj kući njezine Družbe Kćeri Milosrđa u Rimu u kojoj je blaženica provela svojih posljednjih 14 godina zemaljskoga života.

Spomendan bl. Marije Propetoga

Tebi Majko

Bl. Marija Propetoga ponovno širi miomiris svetosti na bačkim ravnicama

mons. Andrija Anišić,
župnik župe sv. Roka u Subotici

Kao župnik ove subotičke župe sv. Roka imao sam prigodu iznova s mnogim župljanim i sestrama Kćerima Milosrđa slaviti devetnicu uoči spomendana suzaštitnice naše župe, bl. Marije Propetoga. Prije večernje svete mise svaki smo dan upriličili neki duhovni sadržaj protkan blaženičinim mislima iz njezine bogate pisane baštine, bilo da je riječ o Križnome putu, krunici ili klanjanju pred Presvetim oltarskim sakramenton... Na svakoj svetoj misi kao molitve vjernika čitale su se i molitvene nakane i zahvale sudionika devetnice koje Bogu upućuju po zagovoru bl. Marije Propetoga.

Svaki smo dan zajednički molili i na određenu nakanu: za život, za trudnice koje su u razičnoj trudnoći, za neplodne bračne parove, za

spas nerođenih, za one u materijalnoj oskudici i za one koji traže posao. Jedan je dan bio posvećen bolesnicima, starijima i nemoćnim pa je toga dana pedesetak osoba primilo sakrament bolesničkoga pomazanja. Budući da je bl. Marija Propetoga svojim sestrama osobito preporučivala molitve za duše u čistilištu, jedan je dan devetnice bio posvećen upravo njima. U četvrtak je od osam ujutro do ponoći bilo klanjanje pred Presvetim oltarskim sakramenton s molitvom za duhovna zvanja u Družbi Kćeri Milosrđa, a toga je dana i sveta misa bila prikazana na tu nakanu. U petak je bio dan djelotvorne ljubavi – dan Caritasa, pa smo tada prikupljali darove za braću i sestre u potrebi, posebice za bolesnu i siromašnu djecu koja su našoj blaže-

nici bila osobito na srcu. Sve te molitve i promišljanja nadahnjivala su se životom i djelovanjem bl. Marije Propetoga i njezinih sestara.

Budući da je Majka Marija Propetoga svoje sestre dovela u Suboticu malo nakon osnutka svoje Družbe Kćeri Milosrđa i s njima preuzela brigu za stotinu napuštene djece u dječjem domu »Kolevka«, u našoj je župi osobito šturu djece i obitelji. Blaženici se u zagovor utječu bračni parovi koji ne mogu imati djece, a neki su već po njezinu zagovoru postali sretni i zahvalni roditelji. U njezin se zagovor utječu i trudnice s rizičnom trudnoćom, kao i roditelji bolesne djece. Tako je u devetnici nedjelja uvijek posvećena djeci i obiteljima. Obje su nedjeljne mise bile prikazane za obitelji i djecu, a na kraju su susreta obitelji s djecom dobole poseban blagoslov, nakon čega su djeca u blaženičinoj kapelici iskazivala čast njezinim moćima.

Osobito je svečano i dirljivo bilo na večernjoj svetoj misi kad sam držeći malu Anu u naručju mogao ispričati potresno svjedočenje obitelji Vukov, ali i cijele naše župne zajednice. Ana je rođena s Dawnovim sindromom i drugim – kako je roditeljima rečeno – neizlječivim manama, zbog čega nije izgledno da će preživjeti. Tada su se roditelji zajedno s cijelom župnom zajednicom utekli zagovoru bl. Marije Prope-

toga. Ana je preživjela i postala miljenica župne zajednice jer je nakon izlaska iz bolnice svake nedjelje s roditeljima bila na misi. Ali tu kušnji nije bio kraj. Nakon dvije godine utvrđeno je da mala Ani boluje od težeg oblika leukemije. Započela je liječnička, ali i duhovna, borba za njezin život. Ustrajne molitve po zagovoru bl. Marije Propetoga i ovoga su puta uslišane. Nakon nekog vremena prekinuto je nužno liječenje citostaticima, jer je utvrđeno da joj je koštana srž čista i stanje joj se vidno poboljšalo. Neobično je da je mala Ana svu tu vrlo tešku terapiju podnosila iznimno dobro i hrabro, i ni u jednom trenutku nije prestala zračiti radošću, tako da su u kliničkom centru u Novom Sadu svi znali za nju, a posebice za njezin »Hosana« i »Aleluja« koje je često glasno pjevušila. Mala je Ana na kraju iz župnikova naručja blagoslovila okupljenu djecu i obitelji.

Naša je s. Bogdana u ime svojih susestara kao blagdanski dar u devetnici svakom djetetu

darovala slikovnicu *Božji smiješak* koja je posvećena bl. Mariji Propetoga autorice s. M. Jasne Crnković uz ilustracije Cilike Dulić Kasibe.

Na sam spomendan bl. Marije Propetoga djeca iz vrtića »Marija Petković«, predvođena odgojiteljicom Eminom Kujundžić, kratkim su programu prije svečane svete mise počastila svoju zaštitnicu i pozdravila sudionike slavlja. Okupio se lijepi broj vjernika, čak i više nego što ih se okuplja na nedjeljno euharistijsko slavlje. Svetu sam misu predvodio u zajedništvu sa subraćom svećenicima Željkom Augustinov i Josefom Vogrincem. U toj sam prigodi istaknuo da bl. Mariju Propetoga sestre Kćeri Milosrđa slave kao svoju Majku utemeljiteljicu, a djeca iz vrtića »Marija Petković« kao svoju zaštitnicu, dok je svi župljani župe sv. Roka časte kao svoju suzaštitnicu. Na misi su uz dogradonačelnika Subotice Peru Horvackog i Duju Ruđe, predstavnika »Naše radosti«, ustanove koja je veliki podupiratelj i dobročinitelj vrtića »Marija Petković«, bili nazočni i drugi dobročinitelji vrtića i podupiratelji sestarskoga djelovanja. Euharistijsko su pjevanje predvodili mlađi iz subotičkih župa i okolice okupljeni u vokalno-instrumentalnom sastavu »Ritam vjere«.

To je slavlje bilo prigoda da se u propovijedi sudionike podsjeti na sve sadržaje ovogodišnje

devetnice i da se posebice istakne radosna činjenica da su mnogi vjernici već doživjeli uslišanja svojih molitava po zagovoru bl. Marije Propetoga, a na kraju mise sam mogao u njezinoj kapelici pročitati i brojne zahvale koje to izričito svjedoče. Iz blaženičine bogate duhovne riznice ove sam godine posegнуo za njezinim govorom o pouzdanju u Boga koji je izrekla na kapitulu Družbe 1931. godine u Blatu. Ponukan njezinim pouzdanjem u Boga pozvao sam okupljene da poput nje čvrsto vjeruju sve ono što ispovijeda Katolička crkva u svom vjerovanju i potaknuo sudionike slavlja da joj se snažnom vjerom utječu u zagovor pa ćemo jamačno iskusiti ono što je i ona svjedočila svojim životom, poučavajući sestre i druge: »O kako će nam biti sladak život kad proniknemo u tu vjeru. Ako se osnažimo u vjeri da je Bog Otac, o kako ćemo slatko pjevati riječi ljubavi i pouzdanja. On će nam, kao i pticama, dati sve što nam treba.«

Poslije prigodnih zahvala i molitava s. Bogdana je pred kapelicom bl. Marije Propetoga s relikvijarom u ruci omogućila iskazivanje štovanja blaženičnim moćima čemu njezini štovatelji, osobito djeca, rado pristupaju.

*Katarina Petanjak,
učenica 4. razred Isusovačke
klasične gimnazije u Osijeku*

Kao i proteklih godina, i ove smo se godine u župi Svetе Obitelji u Osijeku (Jug II) tijekom tri dana pripravljali na proslavu spomen-dana bl. Marije Propetoga. Svetе je mise trodnevљa predslavio naš župnik fra Ilija Mijatović, a župni je zbor pjesmama posvećenim blaženici pridonio slavljeničkom ozračju.

Prvoga dana trodnevnice naš nam je župnik tumačeći evanđelje od dana o tome kako Isus poziva svoje učenike i šalje ih da propovijedaju kraljevstvo nebesko, opisao i Božji poziv bl. Mariji Propetoga koji je ona čula i odazvala mu se. Tako Bog svakog čovjeka poziva njegovim osobnim pozivom i želi da mu se odazove.

Drugoga je dana priprave nakon svete mise bilo euharistijsko klanjanje u kojem smo razmatrali uz tekstove iz trodnevnice bl. Marije Propetoga. Čuli smo svjedočanstva o blaženici koja je snagu za svoje poslanje pronalazila upravo u molitvi i klanjanju. Danas je sve više ljudi nasljeđuje u tom, jer i sami otkrivaju kakvu duhovnu snagu dobivaju po molitvi klanjanja.

Treći dan priprave razmatrali smo o trpljenju i njegovu prihvaćanju kao Božje milosti. Naša je blaženica vidjela mnoge u potrebi i nastojala im uz Božju pomoć olakšati patnju. Stoga ju je Ivan Pavao II. dao za uzor svim vjernicima, posebice ženama i majkama koje u svojim obiteljima i na radnima mjestima osjećajno skrbe za druge.

Na sam spomendan bl. Marije Propetoga vrtićka su djeca pjesmom i igrokazom koji je osmisnila njihova odgojiteljica s. M. Danica Knežić slavila svoju blaženu zaštitnicu, prikazujući jednostavnim crtama njezin život i djeilotvorno suošćećanje s ljudima u potrebi. Mališani su uz popratne tekstove prinijeli i prikazne darove – Bibliju, svijeću, kruh i vino, maslinu i globus. Župnik je u propovijedi ukazao na to kako kao vjernici odveć malo znamo o bl. Mariji Propetoga, a ona je naša prva kanonski proglašena hrvatska blaženica.

Misno smo slavlje zaključili pjesmom »Marijo od Propetog« za koju je tekst napisala naša s. M. Egidija Galić, a spomeničko se slavlje nastavila ispred crkve u ugodnu druženju.

Vesna Puljić, dipl. ekonomistica,
informatičarka, članica skupine
Suradnika Kćeri Milosrđa

Biser u zajedništvu proslavljenе Crkve

I ove smo se godine u župi sv. Josipa na zagrebačkoj Trešnjevcu na proslavu spomendana bl. Marije Propetoga pripravljali trodnevnicom koja nam je podarila obilje duhovne radosti i snage, otvarajući nam oči srca da možemo put blaženice kliktati: »O nebesa, o zemljo, o anđeli nebeski, o dođite, dođite da svi slavimo Presvetoga Trojedinog Boga – jedinoga Boga Oca koji nam se očituje u Sinu po Duhu Svetomu svome!«

U sve dana slavlja skupina Suradnika Kćeri Milosrđa i Zbor gospoda predvodili su poslatnu duhovnu pripravu na svetu misu koju

je svaki put predslavio župni vikar vlč. Marko Vuković. Započinjali smo svagdanjim djelom prikazanja kako ga je običavala izreći bl. Marija Propetoga, potom smo molili krunicu protkanu njezinim promišljanjima o otajstvima i njoj posvećene litanije. Drugoga dana trodnevnice predvodili smo klanjanje kojem je misao vodila bila: »Moje mi srce govori, traži lice njegovo!«

Prvog dana trodnevnice propovjednik je govorio o trima Crkvama – trpećoj, putujućoj i proslavljenoj, kojoj pripada i naša blaženica. Zaželio je svima nama da slijedeći njezin primjer i po njezinu zagovoru, po križevima svoga živo-

ta dospijemo u Božje kraljevstvo! Spomenuo je blaženičine duhovne kćeri koje su dugo djelovale u našoj župi, svjedočeći i naviještajući nama župljanima – uz puno žrtve, ponizno i samozatajno – Božju ljubav i milosrđe.

Drugoga smo dana razmišljali o svetosti, a propovjednik nas je pozvao da poput blaženice budemo poslušni Božjoj riječi i da djetinjim povjerenjem prihvatimo svaki tren svoga života, posebice onda kada ne razaznajemo smisao nekih postupaka i događanja, jer je i to vođeno Božjom mudrošću koja nas uvijek usmjerava prema Nebu. Upravo onako kako se to događalo u životu mnogih svetaca i mučenika koji su postali sjeme novih kršćana.

Trećega nas je dana propovjednik ohrabrio da Bog sve okreće na dobro onima koji ga ljube i da smo kao kršćani tek onda prava Očeva

djeca kad svu svoju sigurnost doista stavljamo u njegove ruke.

Na sam spomendan nakon molitvene priprave prije svete mise, Zbor gospoda je pod vodstvom prof. Jurja Ivanića održao glazbeni recital »Blaženici u čast«. Bila je to molitva srca u psalmima i pjesmama što slave Božju ljubav, a dosegnula je svoj vrhunac u pjesmi posvećenoj našoj blaženici »Zagovaraj, Majko« što je bio doličan uvod u svečano misno slavlje koje je slijedilo. Već na samom početku slavlja misnik nas je podsjetio na riječi Ivana Pavla II. izgovorene prigodom proglašenja blaženom Marije Propetoga kad se posebice obratio ženama i stavio im na srce da u svakom svom djelovanju promisle i učine onako kako bi Bog djelovao u tom trenutku. A naša je blaženica uvijek tako činila. U propovijedi se pak na temelju retka iz blaženstava »Blago siromasima duhom: Njihovo je kraljevstvo nebesko!« naš predslavitelj zapitao: Tko su siromasi duhom? Oni koji malo trebaju, koji ne posjeduju puno i ne bore se grčevito da steknu puno? Oni koji ne teže veliku imanju i ne zavide onima koji imaju puno, i ne ljute se na njih? Ili oni koji imaju i shvaćaju da im je to dar i da sreća nije u materijalnom posjedovanju, nego u njegovu korištenju za ono puno veće – za spas duše?!

U sve dane slavlja pjevana je misa bl. Marije Propetoga, a predvodio ju je Zbor gospoda. Tijekom mise bio je izložen relikvijar s blaženičnim moćima koje su njezini štovatelji mogli u privatnoj pobožnosti častiti nakon slavlja.

Zajedništvo se za sve blaženičine štovatelje, kojih je tijekom svih slavlja bilo podosta, nastavilo i nakon misnoga slavlja uz bogat blagdanski stol za koji su se pobrinule dobre ruke suradnika i dobročinitelja. Neka zagovor bl. Marije Propetoga svima bude nebeska nagrada i trajna pomoć u svagdanu. Blaženice naša, odaju nade života vječnoga – moli za nas!

Kršćanska načela

mr. sc. Valentina Kanić,
voditeljica Ureda za promicanje
socijalnog nauka Crkve Sisačke
biskupije

Spomendan bl. Marije Propetoga svečano je proslavljen i u župi sv. Petra Apostola u Ivanić Gradu misom koju je predslavio župnik mons. Josip Čorić, generalni vikar Sisačke biskupije, a suslavio vlč. Julije Bašić, župnik župe Velike Gospe iz Bikova u Subotičkoj biskupiji.

U ovoj pastoralnoj godini posvećenoj obitelji, propovjednik je istaknuo važnost obiteljskoga odgoja na primjeru blaženičine obitelji Petković Kovač. Iako je njezina obitelj kao vlasnica četrnaestine otoka Korčule bila bogata, otac Antun je svojoj djeci uvijek svjedočio kolika je važnost vjere i iz nje nadahnutoga djelotvornog pomaganja potrebitima. Njegova je Marija to duboko usadila u svoje mlado biće i to ju je neсumnjivo vodilo i u potonjem osnutku Družbe Kéri Milosrđa.

Uz to, njezin je otac vrlo odgovorno shvatio ulogu odgajatelja i nije zbog brige za svojih oko 700 najamnika i njihovih obitelji odgoj svoje brojne djece prepuštao samo majci, što bi za ono vrijeme bilo posve uobičajeno. On je

sam mnogo vremena provodio sa svojom djecom poučavajući ih u vjeri, kršćanskome životu i ljudskim vrlinama. Zbog te očeve ljubavi i skrbi, blaženica je i u Bogu prepoznala svoja vječnoga Oca i predala mu svoj život. Kao predstojnica svoje redovničke zajednice uvijek je imala beskrajno povjerenje u Boga da će on sve najbolje providjeti za njezine susestre, svu djecu i potrebite za koje su se one skrbile.

Taj vjernički primjer obitelji Petković Kovač s početka prošloga stoljeća važan je i za naše obitelji u današnjem društvu. Istinsko življjenje kršćanske vjere u obitelji odražava se na djecu koja tako pravovremeno primaju smjernice za vjernički utemeljen život, uči ih se nužnoj solidarnosti s potrebitima koje uvijek imamo oko sebe, i usmjerava ih se na djelovanje za opće dobro, na što smo svi pozvani i kao vjernici i kao odgovorni građani. U životu bl. Marije Propetoga kršćanska su načela zablistala evanđeoskim sjajem, a njezina požrtvovnost i briga za potrebite svima nam trebaju biti trajan uzor, na što nas ovakva slavlja i podsjećaju.

Po završetku mise vjernici su s povjerenjem u blaženičin pouzdan zagovor iskazali štovanje njezinim moćima.

I danas ima onih koji su potrebni naše djelotvorne ljubavi

s. M. Irena Bajan,
voditeljica pulske podružnice
dječjega vrtića »Marija Petković«

U župi Krista Spasitelja na Velom vrhu u Puli slavili smo uočnicu spomendana bl. Marije Propetoga. Svetu je misu u zajedništvu s vlč. Vlatkom Rosićem, ravnateljem katoličke gimnazije u Tuzli, predslavio naš župnik don Ivo Borić koji je propovijedao o potrebi davanja veće važnosti odgoju za koji se osobito zalagala i bl. Marija Propetoga u svim svojim zajednicama. U misnome je slavlju sudjelovala većina roditelja s djecom koja pohađaju naš vrtić »Marija Petković«. Djeca su, uz župni zbor koji je predvodio liturgijsko pjevanje, otpjevala nekoliko pjesama, a na kraju su još na radost prisutnih pjevali blaženici u čast i recitirali »Ti si, Marijo, svjetiljka vjere«.

Blaženičin smo spomendan slavili u župi sv. Josipa misnim slavlјem kojem je predsjedao mons. Vilim Grbac u zajedništvu s mješnim župnikom Sergijem Jelinićem, don Ivom Borićem i vlč. Vlatkom Rosićem. Predsjedatelj slavlja je tumačeći liturgijska čitanja stazio bl. Mariju Propetoga za vjernički uzor služenja malenima i potrebitima, ističući da takvih imamo i mi danas svugdje oko sebe, jer su mnogi i nadalje potrebni naše djelotvorne kršćanske ljubavi, u duhovnom i materijalnom smislu. Župni zbor sv. Josipa predvodio je liturgijsko pjevanje, a djeca iz vrtića »Marija Petković« opet su recitirala i pjevala u čast svoje zaštitnice.

A bl. Marija Propetoga zagovara!

s. M. Slavica Vicić,
provincijalna zamjenica i tajnica

U ovom zahtjevnom vremenu sve je više vjernika koji se u svojim potrebama molitvom utječu bl. Mariji Propetoga – bilo da trpe zbog bolesti, nezaposlenosti, dugova ili čega drugoga mladi i stari, očevi, majke, djeca, djedovi i bake – mole je za zagovor u muci i nevolji, vlastitoj ili pak svojih bližnjih. A bl. Marija Propetoga zagovara! I njezini štovatelji je sve više upoznaju, slušajući o njoj i njezinu životu u mnogim slavljeničkim prigodama i čitajući ponešto objavljeno iz njezine prebogate pisane ostavštine. Da

zahvalna srca i budna duha prihvaćaju svaki daljnji poticaj iz njezina evanđeoski plodna života, vidjelo se i na ovogodišnjoj trodnevniči i svečanoj proslavi spomendana u župi sv. Petra u Zagrebu.

Uz župljane okupljali su se i vjernici iz drugih gradskih župa, rado sudjelujući i u pobožnosti upriličenoj svih dana prije večernje svete mise, a sastojala se od molitve krunica s blažeњičinim promišljanjima o pojedinim otajstvima i njoj posvećenih litanija. Uvijek po završetku

misloga slavlja bila je prigoda za privatnu pobožnost čašćenja blaženičnih relikvija koje su bile izložene na oltaru.

Svete mise trodnevnice predslavili su Tomislav Kralj, župni vikar zagrebačke župe sv. Pavla u Retkovcu, Mihill Gojani, svećenik bje-lovarske biskupije na postdiplomskom studiju u Rimu i fra Draženko Tomić, gvardijan fra-njevačkoga samostana u zagrebačkoj Dubravi.

Koncelebriranu misu spomendana, čije je liturgijsko pjevanje predvodio zbor mladih za-

grebačke župe sv. Pavla u Retkovcu, predslavio je dr. Denis Barić, tajnik II. sinode zagrebačke nadbiskupije. U svojoj je propovijedi posebice istaknuo krepost poslušnosti bl. Marije Propetoga koja se u njoj razvila i očitovala kao odgovor na ono pitanje koje je bogati mladić nekoć uputio Gospodinu: »Učitelju, što mi je činiti da baštinim život vječni?« Osnutak Družbe Kćeri Milosrđa u Blatu pogoděnu mnogim nevoljama, njezino vjerno služenje Gospodinu u siromasima i trpećima, njezino ustrajanje u brojnim životnim teškoćama, postojanost u dvojbama – sve je to podiže na čast oltara i stavlja nam je za tra-

jan uzor, ali i približava kao moćnu zagovornicu u njezina i našega Boga Oca. Kao žena i redovnica može biti osobit primjer svim ženama, djevojkama i majkama, a napose posvećenim ženama koje su pozvane hrabro, predano i sveto svjedočiti za evanđeoski put. U tom je duhu propovjednik pozvao sve prisutne da se i nadalje utječu zagovoru bl. Marije Propetoga i da potaknuti njezinim primjerom rastu u vjeri u Krista i da ne zaborave pomagati svoju braću i sestre u duhovnoj i materijalnoj potrebi.

Mira Tomas, mr. farmacije,
članica skupine Suradnika
Kćeri Milosrđa

U župnoj crkvi Gospe Fatimske u Stablini na spomendan bl. Marije Propetoga pripravljali smo se trodnevnicom koju je predvodio naš župnik fra Mario Jurišić. Uz slavljenje svete mise okupljali smo se i na druge pobožnosti protkane mislima naše blaženice i čašćenjem njezinih relikvija, a jedan smo dan imali i molitvu klanjanja pred Presvetim oltarskim sakramenton.

Naš nam je župnik sve te dane tumačio liturgijska čitanja s posebnim osvrtom na evanđeoski primjer života bl. Marije Propetoga. Njezino razaznavanje i prihvaćanje Božje volje, odaziv da mu služi u potrebnima u tadašnjim okolnostima, i njezino hrabro upuštanje u misijsko poslanje u Južnoj Americi još i danas zadržavaju i potiču nas da se kao vjernici zapitamo o svome kršćanskome pozivu i poslanju. Te su nam riječi bile ohrabrenje i poticaj da se i sami, ohrabreni njezinim primjerom i uz njezin moćan zagovor, odlučimo na temeljitije življene našega kršćanskog poziva. Ona se života u vjeri nije bojala jer se duboko pouzdala u Boga Oca. Znala je da Bog u čovjeku, i po čovjeku, čini velika djela. Čini to i danas kao i u njezino vrijeme. Bogu su uvijek, pa tako i danas u ovo grubo vrijeme svakojakih kriza, hedonizma i konzumizma, potrebni ljudi koji će mu posvetiti, koji će mu se dati da po njima iznova čini velika djela za cijelo čovječanstvo. Posebice nam trebaju oni koji znaju živjeti duhovne vrijednosti, svjedočiti za njih i poticati sve vjer-

U službi kršćanske obitelji

nike na takvo nasljedovanje svetaca i blaženika. Pozvani smo poput bl. Marije Petković prepoznavati suvremenog čovjeka u potrebi, onoga kome danas treba služiti, i tako slijediti Isusa koji je jedini »Put, Istina i Život«. U ovoj godini posvećenoj obitelji prepoznaje se blaženičino usmjerenje kojim je svoju Družbu Kćeri Milosrđa stavila u službu kršćanske obitelji, posebice brigom i ljubavlju za siromašne obitelji, djecu i mlade, koji će jednom biti nositelji novih obitelji ili duhovnih zvanja.

Uz veliki trud duhovnih kćeri Majke Marije Propetoga koje djeluju u našoj župi, s. Jasminke i s. Helene, upriličen je i prigodan program kojim je posvjedočeno ono što je blaženica živjela i naviještala. Hvala »Neretvankama« pod vodstvom Mire Štrbić i »Biserima Očeva milosrđa« na pjesmama, recitalu, igrokazu i drugim prilozima posvećenim našoj blaženici, našoj moćnoj zagovornici u svim našim potrebama.

*s. M. Jelena Krilić,
vjeroučiteljica u Biskupijskoj
klasičnoj gimnaziji Ruđera
Boškovića s pravom javnosti*

Naša blaženica u srcu svoje biskupije

Trođnevnom pripravom koju je predvodio isusovac o. Pero Mijić Dubrovnik se u svojoj katedrali pripravlja na proslavu spomendana svoje blažene Blajke, Marije Propetoga. Svečanom ozračju ove su godine posebice pridonijela djeca i mladi koji su revno i ljupko predmolili krunicu i predvodili liturgijsko pjevanje za euharistijskih susreta.

Na sam spomandan bl. Marije Propetoga svečano je euharistijsko slavlje u zajedništvu s četvoricom subraće svećenika predvodio isusovac o. Pero Nikolić. U toj je prigodi bio i obred primanja novih članica u plodno zajedništvo skupine *Biseri Očeva milosrđa* i obnova privole dosadašnjih članica koje uvijek iznova oduševljavaju svojom predanošću u svjedočenju milosrdne ljubavi. U malom prigodnom programu

nakon misnoga slavlja djeca i mlađih vrlo su nas uspjelo podsjetili na ljubav bl. Marije Propetoga prema Bogu i čovjeku koja ju je učinila Kristovom službenicom, majkom sirota, hrvatskom blaženicom, biserom Blata i kršćanskoga svijeta. S njome nam je opet postalo jasno da je ljubav ono jedino što vrijedi, da samo nesebična ljubav čini velika djela, da onaj tko ljubi nikad ne spava...

Na sam spomandan, 9. srpnja i u nedjelju potom vjernici su mogli izraziti štovanje blaženičnim moćima. Bilo je doista lijepo doživjet kako se usred ljetne vreve u buci turističkoga grada, u njegovu srcu, u dubrovačkoj prijestolnici bl. Mariji Propetoga uzdižu pobožne molitve mnogobrojnoga puka koji se tu slio na slavlje njezina spomena, utječući joj se u zagovor u svojim potrebama. Neka nas sve u milosrdnoga i dobrog Boga Oca zagovara svojim molitvama i neka svojom dosjetljivom majčinskom ljubavlju prati ovaj naš drevni Grad, sve njegove stanovnike i drage goste!

Ona je razlog i naše radosti

U nedjelju, 10. srpnja o.g. šesti je put zaređom u Smithvillu nedaleko od Niagare, u izletištu hrvatske župe sv. Križa iz Hamiltona, proslavljen spomendan bl. Marije Propetoga. Proslavu je organizirao ogranak Kolumbovih vitezova hrvatske župe sv. Križa »Mons. Stjepan Šprajc« pod vodstvom glavnoga viteza Mirka Sigitija i njegova zamjenika Stipe Ćurića, uz suradnju župne ženske udruge Hrvatska katolička žena pod vodstvom bivše predsjednice Mary Rataić. Slavlje je počelo nešto poslije dva sata popodne svečanom procesijom iz paviljona prema vanjskom oltaru Gospe od Drveta križa. Do liturgijskoga prostora koji je uredila pastoralna suradnica Ana Juraj, sliku je bl. Marije Propetoga nosila Mary Rataić, a pratio ju je odred počasne garde Kolumbovih vitezova domaćega župnog ogranka i njihovi gosti. Na misi su svirali Zlatni pajdaši, tamburaški glazbeni sastav u hrvatskim narodnim nošnjama, pod vodstvom maestra Michaela Šavora.

Misu je predvodio domaći župnik vlč. Marijan Mihoković, a u propovijedi je istaknuo da prošlonedjeljni poziv na radost odjekuje i ove nedjelje i potom obrazložio tu radost. Božja prvidnost koje ravna svim stvorenim, cijelom pri-

rodom, čovjeku je dala posebnu misiju. Shvativši tu misiju, neki ljudi zadivljujuće slijede svoga Stvoritelja i Otkupitelja. Jedna od tih je i bl. Marija Propetoga. Kao takva ona je i razlog naše radosti. Ona nam je i poticaj za zahvalnost i Bogu i Crkvi koja je prepoznala njezino darivanje Bogu i nagradiла ga time što ju je proglašila blaženom.

Na kraju mise mons. Gerard Bergie zahvalio se na pozivu za ovo slavlje i obećao ga drugi put i predvoditi. Pohvalio je vjeru i život hrvatske zajednice koju poznaje još iz Hamiltona gdje je djelovao kao župnik, dekan i pomoćni biskup, prije nego je prošle jeseni postao biskupom u St. Catharinesu, u biskupiji na čijem se području nalaze Niagarini slapovi i župni park hamiltonske župe. Potaknuo nas je da i nadalje upriličujemo takva druženja po kojima se zajednica održava živom.

Poslije završnoga blagoslova okupili smo se ispred paviljona gdje je biskup posadio dva spomen drvca. Prvo je posadio kao spomen na mons. Thomasa Fultonu, svoga predčasnika, prvoga biskupa koji je posjetio naš park. Kao tadašnji novi biskup St. Catharinesa, mons. Fulton je u nedjelju 24. lipnja 1979. blagoslovio park i u njemu tek sagrađeni paviljon. Drugo drvo je mons. Bergie posadio kao spomen na svoj prvi posjet ovom parku. Običaj sađenja spomen drvca započeo je 2006. godine mons. Blaise Cupich, američki biskup hrvatskih korijena.

Potom smo u parku nastavili druženje, a biskup je poslije objeda sa zanimanjem razgledao park u kojem je između ostalog i mala »farma« domaćih životinja, svojevrsni zoološki vrt, koji oduševljeno obilaze djeca kad ovamo s roditeljima dođu na izlet. Biskup se uz to zanimalo i za druge mogućnosti koje park pruža kao rado posjećivano mjesto okupljanja. (mgm)

s. M. Lea Brusač,
duhovna asistentica FSR-a
i čuvarica blaženičina svetišta

Hvala ti, Marijo Propetoga – zagovaraj nas!

Iz Knjige dojmova, zahvala i molitava za zagovor
bl. Mariji Propetoga

Svetište – izvor milosti

Kao sjajna zvijezda koja je mudracima pokazivala put do Krista, isto tako u središtu Blata svjetli i žari toplinom svetište naše bl. Marije Propetoga. Tu mudri ljudi dolaze i doći će ih još više, da se ogriju na vatri Božje ljubavi, da se nahrane na izvoru vječne nade, da dadu oduška svojim osjećajima, da o taj stup koji spaja Nebo i zemlju učvrste sva svoja stremljenja, sve svoje pouzdanje i da odu ohrabreni, ojačani, spremni na sve životne izazove.

Tu je zaželio doći i Ivan Pavao II., al' to mu eto osta samo želja. Umjesto njega dolaze drugi velikodostojnici, crkveni i svjetovni, dolaze ponizno pokloniti se »velikoj ženi Hrvata« koju je nježno i osjetljivo srce vodilo ponajprije k vječnom Ocu, a onda svakom malom čovjeku. To je ta istinska veličina čovjeka – prgnuti s k malim čovjeku u potrebi, čovjeku koji treba našu ljudsku pomoć.

Ta veličina vjernika ne prestaje ni završetkom njegova ovozemnoga života. Blažena Marija Propetoga i sada, to svjedoče mnogi, svakodnevno pomaže. Toliko je malih i velikih, ispričanih a često i neispričanih svjedočanstava, o tolikim milostima dobivenim po njezinu zagovoru. Knjiga dojmova u svetištu se neprestano puni riječima zahvalnosti, nade i ohrabrenja. Mi, njezine duhovne kćeri, one koje ona posebnom ljubavlju prati i potiče da se okrenemo ljudima oko sebe, da znamo prepoznati Krista u svakoj ljudskoj tuzi i brizi, moramo svakoga dana ponavljati ono što je jedna od naših sestara upisala u knjigu dojmova: »Blažena Marija Propetoga, danas sam sretna i zahvalna što sam u tvom okrilju. Sve moje tvoje je, i uvijek sam uz tebe kao tvoja odana kćí.«

25. veljače 2011.

Hvala ti, Marijo Propetoga, za pomoć momu sinu i nevjesti da su se uselili u svoju kuću. Puno sam te molila da ih zagovaraš u Boga u toj potrebi. Hvala!

N.N.

3. ožujka 2011.

Braća provincije Bosne Srebrne posjetili su svetište u Blatu. Bog neka čuva našu domovinu Bosnu i Hercegovinu, a po zagovoru blaženice, neka u njoj blagoslovi sav hrvatski narod.

*fra B. Kovačević i fra G. Božić,
župni vikari u Gornjoj Dubici kod Odžaka,
Bosanska Posavina*

3. ožujka 2011.

Radostan s mojoj djećicom iz župe Ćilipi na nagradnom hodočašću, zahvaljujemo bl. Mariji Propetoga u slavi nebeskoj i župniku, kapelanu i sestrama u ovoj divoti zemaljskoj!

don Josip Barišić, župnik u Ćilipima s ministramima i ostalom dječicom

20. ožujka 2011.

Čovjek koji posjeti ovo mjesto s njega odlazi duhovno bogatiji! Blaženice naša, hvala ti, zagovoraj sve nas koji radimo na njivi Gospodnjoj kao laici i utvrđuj nas u milosrđu i ljubavi!

Marin Periš

3. travnja 2011.

Blažena Marijo Propetoga, hvala ti na svemu što si mi podarila i snagu dala da mogu nositi svoj križ. Čuvaj moju obitelj, a posebno moga sina Ivana da ozdravi. Hvala na njegovu čudесnom oporavku. Usliši me Gospodine!

Gordana

25. travnja 2011.

Milošću Božjom, pozvao nas Gospodin službenici svojoj Mariji Propetoga na poklon i milosno djelo utjehe i moćnoga zagovora, udijeljena duhovnoga i tjelesnoga zdravlja. Molimo vjeru, usfanje i ljubav, i sjedinjenje s Presvetim Trojstvom.

Joško i Teo, Drniš

28. travnja 2011.

Marija, hvala za pomoć pri mojoj zdravlju i sreću mojega življena.

Andreja Božič, Slovenija

2. svibnja 2011.

Draga Majko, tebi predajem svoju obitelj da je čuvaš i štitiš, i da pozoveš nekoga iz moje obitelji u redovničku službu.

Vlatka Bagarić, Tomislavgrad

23. svibnja 2011.

Zahvalni Bogu i bl. Mariji Propetoga imali smo milost boraviti u ovom prekrasnom svetištu, moliti i slaviti svetu misu. Hvala sestrama cijele zajednice na gostoprimstvu i preporučujemo im se u molitve,

hodočasnici iz Zagreba, župa sv. Pavla

9. lipnja 2011.

Blažena Marijo Propetoga, hvala ti na svoj dobroti koju nam pružaš za cijelu obitelj i za Katiku koju si spasila,

zahvalna obitelj Sardelić

13. lipnja 2011.

Blažena Marijo Propetoga, hvala ti na tvojim zagovorničkim molitvama. Naš je sin postigao sve ono za što smo te molili. Čuvaj našu djecu i moli za njih. Zahvalni smo ti zauvijek,

Dragica i Josip

**TEBI MAJKO – glasilo Svetišta
bl. Marije Propetoga Isusa Petković**

Osnivač:

Općina Blato – Odbor za promicanje štovanja bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Izdavač:

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje, Mallinova 4, 10000 Zagreb

Glavna i odgovorna urednica:

s. M. Jasminka Gašparović

Pomoćnica glavne urednice i lektorica:

Katica Knezović

Uredničko vijeće:

M. Emila Barbarić
s. M. Vlatka Bratinščak
s. M. Mirjam Gadža
s. M. Jasminka Gašparović
Katica Knezović
s. M. Jelena Krilić
s. M. Fátima Kršlović
s. M. Terezija Kveteš
s. M. Silvana Milan
s. M. Nelija Pavlović
Teo Šeperović
s. M. Danijela Škoro
s. M. Angelina Tokić

Fotografije:

Arhiv Hrvatske provincije Krista Kralja i družbine vrhovne kuće u Rimu te sudionici događanja i privatne

Adresa uredništva i vicepostulature:

Radoševa glavica 16, 20340 Ploče-Stabline;
tel. 00 385 20 679 969
e-mail: vicepostulatura-glasilo@marijapropetog.hr

Oblikovanje, grafička priprema i tisk:

Tiskara Rotim i Market

Naklada: 2000 primjeraka

www.marijapropetog.hr/glasilo

Glasilo izlazi dvomjesečno

Godišnja preplata:

Republika Hrvatska 60 KN • BiH 15 KM • ostale europske zemlje 10 EUR • zrakoplovne pošiljke 20 USD ili kunska protuvrijednost

Računi glasila: za preplatu i priloge podrške u Hrvatskoj poštanskoj banci,

žiro račun: 2390001-1100341407

devizni račun: IBAN: HR26 2390 00111002 4140 7,
Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje, Mallinova 4,
10 000 Zagreb, s naznakom: za glasilo

Blato

Kućna matica Družbe Kćeri Milosrđa
i Svetište bl. Marije Propetoga
Ulica 75., br. 5, 20271 Blato
tel. 020 852 800; fax 020 852 806
e-mail: kceri-milosrdja@blato.hr

www.marijapropetog.hr

**Nova postulatorica
kauze bl. Marije Propetoga**

Vrhovna predstojnica Družbe Kćeri Milosrđa Majka Emila Barbarić na sjednici svoga vijeća u Rimu, 26. veljače 2011. za postulatoricu kauze Majke utemeljiteljice, bl. Marije Propetoga imenovala je s. M. Biserku Bogdanić koja time preuzima službu od dosadašnjega postulatora don Riccarda Petronija kojem su sestre Kćeri Milosrđa zahvalne za sav trud kojim je od 18. studenoga 2008. obnašao tu zahtjevnu službu.

Budući da je s. M. Biserka Bogdanić 2009. završila od crkvenih vlasti propisani tečaj za vođenje postupka kauza svetih, može u ime svoje družbe obnašati tu službu.

Vrhovna predstojnica, zahvalna s. M. Biserki Bogdanić na preuzetoj službi, iznova podsjeća sve sestre Družbe Kćeri Milosrđa, na odgovornost svake sestre kao duhovne kćeri Majke Marije da što je moguće zornije žive karizmu milosrđa i da vjernike s kojima rade sve više potiču na upoznavanje s evanđeoskim uzornim životom Majke utemeljiteljice, da joj se u svojim potrebnama utječu za zagovor kako bi se što prije ostvarili uvjeti za njezinu tako željenu kanonizaciju.

Ta se molba i poticaj odnosi i na sve štovatelje bl. Marije Propetoga, a sva saznanja o uslišanjima, sa svim potrebnim podacima o osobi i vrsti uslišanja mogu se javiti izravno novoj postulatorici:

s. M. Biserka Bogdanić

Via IV Novembre 104

00013 Fonte Nuova – Italija

e-mail: figliemisericordia_p@libero.it

Objašnjenje uz prvu i zadnju stranicu:

Naslovница – uoči blaženičina blagdana uz molitvu i pjesmu blatski je župnik don Nikola Berišić, uz pomoć Ive Cetinić, male Blajke u narodnoj nošnji, polaznice dječjega vrtića »Marija Petković«, položio vijenac uz spomen-ploču na rodnoj kući bl. Marije Propetoga.

Zadnja stranica – ove se godine u blagdanskoj procesi prvi put ispred sestara Kćeri Milosrđa nosio barjak bl. Marije Propetoga koji je prije procesije blagoslovio biskup Mate Uzinić. Sliku je naslikala s. M. Jelena Medved a na barjak ga aplicirala s. M. Branimira Žaknić, obje blaženičine duhovne kćeri.

Isusu, danas kao i jučer, trebaju ljudi, ne stvari. Zbog toga se danas želi obratiti svima vama pozivajući vas da ga slijedite u svojoj svakodnevici, u svojim obiteljima, na radnim mjestima, školi.

Posebno se želim obratiti onima koji možda osjećaju da ih Bog zove na više, a siguran sam da on zove i u ovoj biskupiji, da on ponovo zove i u Blatu, poručujući im da se, ako ih Bog zove, ako ih je Isus pogledao i pozvao, ne boje odazvati, nego da bez straha sve ostave i krenu za Isusom. Iako se to u početku čini gubitkom, dugoročno se isplati. Dokaz za to je i bl. Marija Propetoga.

Želim se obratiti i svima onima koje Bog ne zove na put svećeništva ili redovništva, da pozvanima budu poticaj, a ne kočnica. Nisu svi pozvani na duhovni poziv, ali smo svi pozvani biti oni koji se usuđuju potpuno predati Isusu prihvaćajući njegovu volju i za nas i za druge oko nas.

*mons. Mate Uzinić, dubrovački biskup,
u Blatu, na blagdan bl. Marije Propetoga, 9. srpnja 2011.*